

Jenkka ♩ = 83

1. Se

torp - pa on har-maa ja kal - lis - tu - nut, jos - ta ker - ran mä läh - te - ä sain. En
 muis-tois-sa vie - lä - kin äi - ti - ni nään, mi - nut kyy - ne - lin saat - te - li pois. Ja

1. pal - jo - a men - nei - tä kai - paile mut, ko - ti mökki on mieles - sä vain. Mä
 kaipai - le - maan i - sä - pappaani jään, niin kuin ei - linen läh - tö - ni ois. 2. **Fine**

2. Niin monta on laillani lähtenyt kai,
monet vienyt on moottoritie.

Vain työtä ja tuskaa kun torpasta sai,
kotiseudulta nuoren se vie.

Nyt kuitenkin sinne mä kaivata voin,
polun nään minä sammaltuneen.
Kai liialti turhia haaveita loin,
siksi taivalta sinne mä teen.

3. Saa jäädä nyt tehdas ja kaupunki tuo,
valomainosten kutsuva vyö.

Niin paljon voi kaivata muistojen luo,
vaikka raskasta siellä on työ.

Nyt riennän mä maantietä näin takaisin,
kotiraitilla siis tavataan.
On syömmeni täyttynyt taas unelmin,
tulen torppaani kallistuvaan.

4. On rannalla sauna ja pihlajakin,
ruusupensaita unhoita en.
Ja kaikkea vaikka mä niin rakastin,
silti hylkäsin kerran mä sen.

Ei ymmärrä kai sitä pellavapää,
joka muistojen aarteena on.
Jos löydän mä sun heti luoksesi jää,
tämä purteni ohjaamaton.